

บทที่ 5

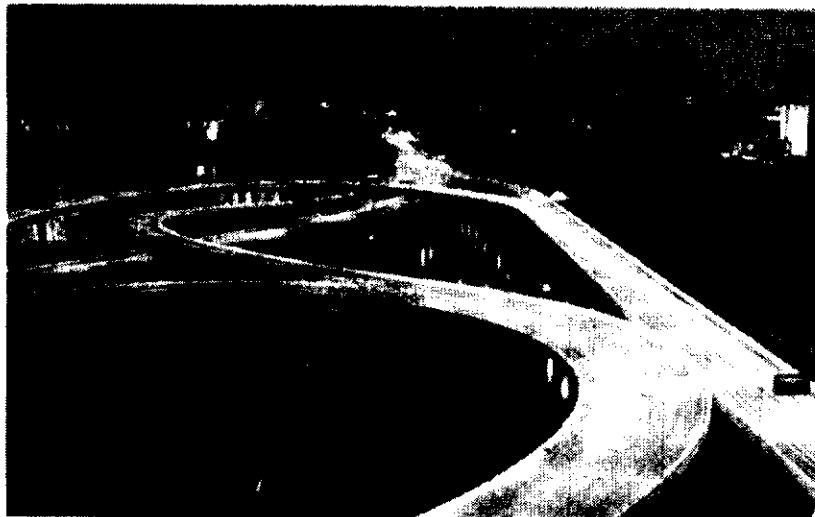
การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

แผนก์เช่นเดียวกันถ้าเกิดมีจุดอ่อนก็อาจจะทำให้การดำเนินการนั้นไม่ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นการวางแผนที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องศึกษาคิดวิเคราะห์ด้วยความละเอียดรอบคอบ อุปสรรคของการทำงานอาจจะเกิดขึ้นได้จึงเป็นการเตรียมพร้อมในภาพศึกษาว่าอุปสรรคของการวางแผนเป็นอย่างไร

5.1 อุปสรรคของการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

อุปสรรคที่สำคัญของการพัฒนาแผนงานที่มีประสิทธิภาพมีอยู่ 2 อย่าง อุปสรรคประการแรกคือ บุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจจะไม่เต็มใจหรือไม่สามารถกำหนดเป้าหมายที่มีความหมายได้

อุปสรรคประการที่ 2 คือ ความรือโดยทั่วไปของสมาชิกขององค์กรในการยอมรับการวางแผนงานต่างๆ เพราะว่าประเภทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่แผนงานเหล่านี้นำเข้ามา แต่อย่างไรก็ตามหากกระทำการดังกล่าวจะไม่ได้หมายความว่าไม่ยอมรับการวางแผน แต่จะเกิดขึ้นเฉพาะกับกิจกรรมและเป้าหมายใหม่ๆ เท่านั้น ที่กำหนดขึ้นมาสำหรับบุคคลผู้ดำเนินการตามแผนงาน อุปสรรคทั้งสองอย่างของการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ จะถูกพิจารณารายละเอียดในส่วนต่อไปนี้

ความไม่เต็มใจกำหนดเป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมายเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญของกระบวนการวางแผน ผู้บริหารที่ไม่สามารถกำหนดเป้าหมายได้ไม่สามารถนัดทำแผนงานที่มีความหมายได้ด้วย เรายังเหตุผลที่สำคัญอย่างน้อยที่สุด 5 ด้านอย่าง ที่ชี้ให้เห็นว่าทำไม่ผู้บริหารบางคนจึงรีบ หรือประสบความล้มเหลวในการกำหนดเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานย่อยของ พวกเขา*

1. ความไม่เต็มใจยกเลิกเป้าหมายที่เป็นทางเลือกที่ได้กำหนดไว้แล้ว การตัดสินใจกำหนดเป้าหมายเฉพาะและผูกมัดทรัพยากรต่างๆ กับความสำเร็จของ เป้าหมาย ทำให้ทางเลือกอื่นๆ ต้องยกเลิกไป เราแต่ละคนพบว่าเป็นความยุ่งยากต่อ การยอมรับข้อเท็จจริงว่า เราไม่สามารถประสบความสำเร็จเป้าหมายทุกอย่างที่มีความ สำคัญต่อเราได้ เราอาจจะไม่เต็มใจให้หน่วยธุรกิจผูกมัดอยู่กับเป้าหมายเฉพาะ โดยหลักเลี้ยงหรือยกเลิกเป้าหมายอื่นๆ ที่ต้องการ

*See David A. Kolb et al., *Organizational Psychology : An Experiential approach*, 2nd ed. (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1974, 1974), pp. 296-297. The authors discuss why individuals are reluctant to set personal goals regarding their careers, but their reasons are also applicable to the reluctance of managers to commit themselves to setting organizational goals. Similarly, the solutions that authors offer can be applied to improving manager's effectiveness in goal setting.

2. การกลัวความล้มเหลว ทุกครั้งที่บุคคลบางคนกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน บุคคลจะต้องมีความเสี่ยงภัย ถ้าหากว่าเขามิ่งประสบความสำเร็จในเป้าหมาย ผู้บริหารเชื่อว่าความล้มเหลวเป็นสิ่งที่คุกคามความต้องการเกียรติยศซึ่งเสียง การยกย่องของบุคคลอื่นที่มิ่งพอกเข้า และความมั่นคงของงานของพวากษา ความกลัวความล้มเหลว ทำให้ผู้บริหารบางคนไม่ต้องการความเสี่ยงภัยและกำหนดเป้าหมายเฉพาะ

3. การขาดความรู้ทางด้านองค์การ การกำหนดเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานภายใต้ 3 ขอบเขตขององค์การ คือ (1) องค์การโดยส่วนรวม (2) หน่วยงานย่อยๆ ขององค์การ และ (3) หน่วยงานย่อยของเข้า

ไม่มีผู้บริหารคนใดสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีความหมายสำคัญบนหน่วยงานย่อยโดยปราศจากความเข้าใจในเป้าหมายอย่างกว้างๆ และกลยุทธ์ขององค์การ เป้าหมายของหน่วยงานย่อยต้องสนับสนุนเป้าหมายและแผนงานอย่างกว้างๆ ของ องค์การ ผู้บริหารที่เข้ามาใหม่ภายในองค์การ หรือผู้ที่ไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับแผนงานของ องค์การจะมีความรีรอในการกำหนดเป้าหมาย เพราะว่าเป้าหมายดังกล่าวอาจจะ ขัดแย้งกับเป้าหมายที่กำหนดขึ้นมาโดยผู้บริหารระดับสูง

ในท่านองเดียวกัน ผู้บิหารต้องทราบดีว่าหมายของหน่วยงานย่ออยู่ที่ไหน หรือห้องนักดูแลเป้าหมายที่ขัดแย้งหรือซ้อนกับเป้าหมายของหน่วยงานเหล่านี้

4. การขาดความรู้ทางด้านสภาพแวดล้อม นอกเหนือจากความเข้าใจสภาพแวดล้อมภายในขององค์การแล้ว ผู้บิหารต้องทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมภายนอกอีกด้วย การแข่งขัน ผู้บุกรุก ผู้นำ องค์กรธุรกิจ และประชาชนโดยทั่วไป โดยการต้องการเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายที่สำคัญขององค์การ เช่นเดียวกับหลุมพรางต่างๆ ที่องค์การต้องการหลีกเลี่ยง เพื่อความอยู่รอดจะอยู่ในสภาพแวดล้อมภายนอก ถ้าหากว่าปราศจากความรู้ทางด้านสภาพแวดล้อมภายนอกแล้วผู้บิหารจะเกิดความสับสนเกี่ยวกับทิศทางขององค์การ และไม่เต็มใจกำหนดเป้าหมายที่แน่นอน

5. การขาดความเชื่อมั่น การผูกมัดพากษา กับเป้าหมาย ผู้บิหารต้องเชื่อว่า พากษาและหน่วยงานย่อยหรือองค์การสามารถประสบความสำเร็จในเป้าหมายได้ เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ถ้าหากว่าผู้บิหารขาดความเชื่อมั่นในตัวของพากษาหรือองค์การแล้ว พากษาจะรีบต่อการกำหนดเป้าหมาย

ผู้บิหารจะอาจแนะนำอุปสรรคของการกำหนดเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพได้อย่างไร ? คำตอบบางอย่างจะแสดงให้เห็นเป็นนัยโดยตัวของปัญหาเอง เช่น ผู้บิหารที่ไม่รับรู้เกี่ยวกับองค์การหรือสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างเพียงพอ สามารถแก้ไขสถานการณ์ด้วยการพัฒนาระบบทั่วสาร ซึ่งอย่างน้อยที่สุดสามารถอาจแนะนำความกลัวความล้มเหลวและการขาดความเชื่อมั่นในตัวเองได้

การผูกมัดกับเป้าหมายเฉพาะสามารถเพิ่มขึ้นได้ โดยการเปรียบเทียบอย่างรอบคอบในคุณค่าของเป้าหมายที่ถูกเลือกกับเป้าหมายอื่นๆ ที่ถูกปฏิเสธ การเปรียบเทียบก่อให้เกิดความมั่นใจได้

ยิ่งกว่านั้นเมื่อเป้าหมายถูกกำหนดขึ้นมาแล้ว เป้าหมายจะถูกประเมินอยู่เรื่อยๆ ถ้าหากว่ามีข้อมูลใหม่ๆ จากองค์การและสภาพแวดล้อมภายนอก และสิ่งย้อนกลับจากสมาชิกคนอื่นๆ ขององค์การ การประเมินเป้าหมายอยู่เรื่อยๆ “ไม่เพียงแต่จะเสริมแรงการผูกมัดของผู้บิหารเท่านั้น แต่จะช่วยให้เข้าทำการทดสอบด้วยเป้าหมายที่มีความเหมาะสมมากกว่า

5.2 การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

อุปสรรคของการวางแผนที่เราได้พิจารณามาแล้วคือ ข้อเสียที่เกิดจากนักวางแผนเอง ในทางตรงกันข้าม การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นจากสมาชิกขององค์กร ผู้บริหาร และพนักงานปฏิบัติงานดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่วางแผนไว้*

การต่อต้านการวางแผนและแผนงานต่างๆ ของสมาชิกขององค์กร ถูกชี้ให้เห็นโดยนักวิชาการคนหนึ่งว่า เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งของการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ “ที่เป็นสากลมากที่สุด”** เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ถ้าหากบุคคลที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่วางแผนไว้ไม่พอใจการเปลี่ยนแปลงความยุ่งยากย่อมจะเกิดขึ้นกับการดำเนินการเปลี่ยนแปลง ยิ่งกว่านั้นสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อกำลังใจของพนักงานภายในองค์กรอีกด้วย พนักงานอาจจะคัดค้านแผนงานอย่างเปิดเผย ดำเนินการตามแผนงานอย่างไม่เต็มใจ หรือพยายามจะก่อวินาศกรรมต่อระบบใหม่ หรือขับไล่นักวางแผนออกจากไปจากองค์กร

ไม่มีเหตุผลอย่างง่ายๆ ที่แสดงให้เห็นว่าทำไม่คันจึงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง (เราอาจจะเข้าใจการต่อต้านของบุคคลอื่นต่อแผนงานของเรา โดยการสังเกตการต่อต้านของเราเองที่มีต่อแผนงานของบุคคลอื่น) ความกลัวเกี่ยวกับความไม่รู้บางอย่างอาจจะมีอยู่กับคนทุกคน และมักจะชอบกิจกรรมที่คุณเคยที่ให้ความมั่นคงกับพวกรเขามากกว่า และพยายามจะหลีกเลี่ยงสถานการณ์และความรับผิดชอบใหม่ นอกจากนี้ คนส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกไม่พอใจต่อแผนงานที่ถูกพัฒนาขึ้นมา โดยที่พวกรเขามิได้มีส่วนเกี่ยวข้องอีกด้วยสมาชิกขององค์กรมักจะไม่พอใจแผนงานใหม่ เพราะว่าแผนงานใหม่อาจจะขัดแย้งกับผลประโยชน์ของพวกรเขา แผนงานใหม่อาจจะจัดหรือลดผลประโยชน์ของพวกรเขาระหว่างลง เช่น ยาน้ำใจ โอกาสความก้าวหน้าของอาชีพหรือเกียรติยศ เช่น ผู้บริหารระดับกลางอาจจะคัดค้านแผนงานการจัดองค์การใหม่ถ้าหากว่าแผนงานทำให้แผนงานของพวกรเขามีขนาดเล็กลง

*This discussion is based chiefly on Ronald N. Taylor, "Psychological Aspects of Planning," *Long-Range Planning*, Vol. 9, No. 2 (April, 1976), pp. 66-74.

^{**}David W. Ewing, *The Human Side of Planning: Tool or Tyrant?* (New York: Macmillan, 1969), p. 44.

คนอาจจะไม่พอใจแผนงาน เพราะว่าแผนงานอาจจะจำกัดความมีอิสระของพวากษาในการทำงานหรือให้ทำงานที่พวากษาไม่ต้องการ สมมุติว่าโปรแกรมใหม่ของโรงเรียน กำหนดให้อาจารย์ใช้เวลามากขึ้นกับกิจกรรมธุรการ (เช่น การเก็บการบันทึก) และใช้เวลาอย่างลงกับการสอนในห้องเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่อาจจะต่อต้านแผนงาน เพราะว่าแผนงานจำกัดเวลาการสอนของพวากษา และพวากษาไม่เห็นด้วยกับการกระทำกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่ธุรการสามารถกระทำได้เหมือนๆ กัน

สมาชิกขององค์การส่วนใหญ่จะคัดค้านนโยบายใหม่ที่เพิ่มปริมาณงานอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวากษามีความรู้สึกว่าผลตอบแทนไม่ได้เพิ่มขึ้น เช่น งานผลิตที่ถูกขอให้เร่งผลิตของพวากษาเท่ากับ X หน่วยงานต่อวัน จะคัดค้านข้อกำหนดใหม่ดังกล่าวด้วยเหตุผลว่าผลตอบแทนที่ได้รับไม่ได้เพิ่มขึ้นตามปริมาณงาน

การวางแผนที่ประสบความสำเร็จต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ดำเนินการตามแผนงาน เรายังคงอยู่หลายอย่างที่อาจจะลดหรือกำจัดการต่อต้านการวางแผนได้ ดังนี้

1. จัดหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับแผนงานเท่าที่จะเป็นไปได้ให้กับสมาชิกขององค์การ เพื่อทำให้พวากษามีความเข้าใจว่าทำไม่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงจะให้ผลประโยชน์อะไรบ้างกับองค์การ
2. การวางแผนต้องพิจารณาถึงความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการวางแผนด้วย
3. ให้รางวัลกับสมาชิกขององค์การ เมื่อพวากษามีส่วนสนับสนุนต่องกิจกรรมของการวางแผนหรือประสบความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงาน
4. สนับสนุนสมาชิกขององค์การให้มีส่วนร่วมในการบูรณาการวางแผน

5.3 อุปสรรคของการวางแผนกลยุทธ์

อุปสรรคต่างๆ ที่ได้พิจารณามาแล้วนั้นสามารถประยุกต์ใช้ได้กับการวางแผนทุกประเภท รวมทั้งการวางแผนระยะยาวหรือกลยุทธ์ แต่อย่างไรก็ตามการวางแผนระยะยาวจะมีความซับซ้อน เสียค่าใช้จ่ายสูง และใช้เวลามากกว่าการวางแผนระยะสั้น และผลที่เกิดขึ้นจากการวางแผนระยะยาวมีความชัดเจนน้อยกว่ามาก ดังนั้นจากลักษณะตัวกลไก จึงทำให้การวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนมีลักษณะพิเศษในหลายทาง และยังทำให้อุปสรรคและความยุ่งยากต่างๆ มีลักษณะพิเศษด้วย อุปสรรคเหล่านี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. คุณลักษณะของการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผน ที่ไม่ส่งเสริมให้มีการวางแผนกลยุทธ์ภายในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ความยุ่งยากที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาหรือการดำเนินการตามระบบของการวางแผนที่เป็นแบบแผน เพราะว่าผู้บริหารขององค์การไม่เข้าใจในกระบวนการรออย่างแท้จริงหรือใช้การวางแผนกลยุทธ์

5.4 ปัจจัยที่ไม่ส่งเสริมให้มีการวางแผนกลยุทธ์

การวางแผนที่เป็นแบบแผนเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างหนึ่ง เมื่อใช้ในเวลาและสถานการณ์ที่เหมาะสม ในส่วนต่อไปนี้เราจะพิจารณาถึงคุณลักษณะต่างๆ ของการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนที่ทำให้เกิดความท้อดอยหรือขัดขวางการวางแผนกลยุทธ์คือ*

ความไม่ลงรอยระหว่างการวางแผนกลยุทธ์และแบบของการบริหาร

วิธีการวางแผนบางอย่างอาจจะเป็นประโยชน์หรือได้รับการยอมรับจากองค์การ โดยองค์การหนึ่งมากกว่าวิธีการอื่นๆ เมื่อการวางแผนและการควบคุมที่เป็นแบบแผนถูกบังคับใช้กับผู้บริหารที่ไม่เต็มใจยอมรับแล้ว ผลที่เกิดขึ้นสามารถถูกทำให้องค์การเกิดความเสียหายได้ ตัวอย่างของเรื่องนี้เกิดขึ้นกับบริษัท CBS** ซึ่งเนื่องมาจากการนโยบายแบบราชการ รวมทั้งการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนถูกนำไปเข้ามาใช้ภายใต้นโยบายแบบราชการ CBS ได้สูญเสียผู้บริหารระดับสูงที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 คนภายในระยะเวลา 2 ปี ผู้บริหารระดับสูงบางคนได้ทำงานอยู่กับบริษัทคู่แข่งขัน ผู้บริหารระดับสูงหลายคนที่ลาออกจาก CBS ได้อธิบายถึงสาเหตุของการลาออกจาก "ระบบราชการดังกล่าว" บังคับให้มีแผนงาน 5 ปี สำหรับโปรแกรมของงานที่ต้องปฏิบัตินั้นฐานของ

*This discussion is adapted from E. Kirby Warren, *Long-Range Planning : The Executive Viewpoint* (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1966); George A. Seiner, *Top Management Planning* (New York : Macmillan, 1969); and Rennard Taylor, "Strategies for Planning," *Long-Range Planning*, Vol. 8, No. 4 (August, 1975), pp. 27-40.

**Les Brow, "CBS Shake - Up Traced to Taylor Policies," *New York Times*, October 16, 1976.

งานประจำวัน ระบบ...ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อความมีประสิทธิภาพของธุรกิจ อาจจะมีความเหมาะสมสำหรับบริษัทขนาดใหญ่ แต่จะไม่เหมาะสมกับบริษัทที่มีสินค้าประเภทความบันเทิงและข่าวสารต่างๆ เลย"

แม้กระนั้นองค์การที่ยอมรับถึง "ความมีประสิทธิภาพของธุรกิจ" การวางแผนที่เป็นแบบแผนอาจจะขัดแย้งกับแบบของการบริหารส่วนตัวของพากษา ผู้บริหารส่วนใหญ่ มักจะชอบการกระทำและการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และไม่มีพิธีริตองเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น แทนที่จะใช้วิธีการวิเคราะห์และการวางแผนระยะยาว

ความไม่เหมาะสมของการวางแผนกลยุทธ์

โดยปกติการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผน จะใช้ได้น้อยมากในองค์การขนาดเล็ก หรือองค์การที่กำลังต่อสู้เพื่อความอยู่รอดในแต่ละวัน เช่น องค์การที่มีทรัพยากร จำกัดมากๆ ที่เผชิญกับการแข่งขันอย่างรุนแรง จะให้ความสำคัญกับการทำกำไรในปัจจุบันและอนาคตที่ไม่ไกลมาก การวางแผนใดๆ ของฝ่ายบริหารจึงเป็นการวางแผนระยะสั้น ในทำนองเดียวกัน องค์การขนาดเล็กที่กำลังต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ไม่อาจจะมีเวลา เงินทุน และทรัพยากรกำลังคน สำหรับระบบการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนได้

นอกจากการพัฒนาและการรักษาระบบการวางแผนที่เป็นแบบแผน กำหนดให้มีการใช้การติดต่อสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรอยู่เสมอ เช่น รายงาน แบบสอบถาม งบประมาณ และการพยากรณ์องค์การขนาดใหญ่สามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวได้ องค์การขนาดเล็กมักจะใช้การติดต่อสื่อสารที่ไม่เป็นทางการมากกว่า (ทั้งการพูดและ การเขียน) เพราะว่าการติดต่อสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ จะใช้ได้ภายในโครงสร้างขององค์การที่มีความซับซ้อนน้อย

ค่าใช้จ่ายของการวางแผนกลยุทธ์

การวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก เวลาและความพยายามของสมาชิกขององค์การ และเงินเป็นจำนวนมากต้องใช้ในการกำหนดระบบการวางแผนและการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ ผู้บริหารที่ใช้การวางแผนที่แบบแผนภายในองค์การของพวากษา ต้องสามารถเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ที่มองเห็นได้จากการวางแผนที่เป็นแบบแผน และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น

การให้ความสำคัญกับลักษณะที่วัดได้ของการวางแผนกลยุทธ์มาก่อนเกินไป

ระบบการวางแผนที่เป็นแบบแผน มักจะให้ความสำคัญกับลักษณะทางด้านเชิงปริมาณ (วัดได้) และเศรษฐกิจของการวางแผนกลยุทธ์มากจนเกินไป และให้ความสำคัญกับลักษณะทางด้านการเมือง สังคม และความคิดสร้างสรรค์น้อยมาก

ความไม่แน่นอนของการวางแผนกลยุทธ์ต่อสิ่งที่ไม่ได้คาดหมายไว้

แผนกลยุทธ์อาจจะเกิดความยุ่งยาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้คาดหมายไว้ของสภาพแวดล้อม การวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนขึ้นอยู่กับข้อมูลฐานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในอนาคตที่อยู่บนพื้นฐานของการพยากรณ์ระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคาดคะเนระยะเวลาในอนาคตที่ยาวนานไม่มีทางถูกต้องอย่างสมบูรณ์เลย และสิ่งต่างๆ ที่ไม่ได้คาดหมายไว้สามารถเกิดขึ้นได้เสมอ และมีผลกระทบต่อแผนงานที่ได้จัดทำขึ้นมาอย่างรอบคอบ เช่น รัฐบาลอาจออกกฎหมายบางอย่าง ที่ทำให้เป้าหมายของแผนงานที่เป็นแบบแผนไร้ความหมาย หรือทำให้เกิดความสำเร็จไม่ได้ รัฐบาลต่างประเทศอาจจะเพิ่มราคาวัสดุอิฐหรือพลังงานโดยที่ไม่ได้คาดหมายไว้ สภาพแรงงานอาจจะก่อให้เกิดความยุ่งยากต่อการผลิต โดยการนัดหยุดงานหรือทำงานให้ชั่งแม้กระถั่งเหตุการณ์ธรรมชาติ สามารถมีผลกระทบในทางลบต่อการดำเนินการขององค์การได้ (เช่น น้ำท่วมหรือพายุสามารถทำลายพืชผลได้)

โดยปกติแล้วแผนกลยุทธ์ที่ได้จัดทำขึ้นมาเป็นอย่างดี จะได้รับความยุ่งยากจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดหมายไว้น้อยมาก แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้คาดหมายไว้บางอย่างของสภาพแวดล้อมสามารถทำให้แผนงานดำเนินการไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ระยะเวลา ค่าใช้จ่าย และกำลังความพยายามที่ใช้ไปกับการวางแผนที่เป็นแบบแผน อาจจะต้องสูญเสียไป เพราะเหตุการณ์ที่ไม่อาจมองเห็นได้

5.5 อุปสรรคของการวางแผนกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ

ในส่วนที่แล้วเราได้พิจารณาถึงเหตุผลบางอย่างว่าทำไม่ผู้บริหารจึงหลีกเลี่ยงการวางแผนกลยุทธ์ภายในองค์กรของพวากษา ในส่วนนี้เราจะอธิบายถึงอุปสรรคบางอย่างของการวางแผนกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพการตระหนักรู้ถึงอุปสรรคดังกล่าวจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถเพิ่มโอกาสของความสำเร็จของการวางแผนที่เป็นแบบแผนได้

อุปสรรคต่างๆ ที่กล่าวถึงในส่วนนี้ได้มาจากการสำรวจบริษัทเมริกันและญี่ปุ่นจำนวน 286 แห่งโดยใช้แบบสอบถาม* ผลที่ได้จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ทำไม่องค์กรจึงประสบความล้มเหลวในการวางแผนที่มีแบบแผนขององค์กร โดยปกติเมื่อการวางแผนประสบความล้มเหลว เรายังคงลองอีก 2 อย่างหรือมากกว่า ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนที่เป็นแบบแผนไม่ได้รับการยอมรับโดยระบบการบริหารขององค์กร ในองค์การเป็นจำนวนมาก ผู้บริหารขาดความเข้าใจที่ดีต่อประโยชน์ของ การวางแผนที่เป็นแบบแผนดังนั้นพวากษาจึงประสบความล้มเหลวทางด้านความร่วมมือ เมื่อพวากษาพยายามจะพัฒนาระบบการวางแผนขึ้นมา เราจะเป็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้บริหารที่ไม่ยอมรับการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นแบบแผนหรือพิจารณาการวางแผนกลยุทธ์ ว่าไม่มีความสำคัญ จะไม่ยอมเสียเวลาและกำลังความพยายามของพวากษา เพื่อทำให้การวางแผนกลยุทธ์ประสบความสำเร็จเลย

2. ผู้วางแผนไม่เข้าใจลักษณะของการวางแผนที่เป็นแบบแผนอย่างแท้จริง เช่นผู้บริหารขององค์การต้องการหนึ่ง อาจจะมองข้ามขั้นตอนที่จำเป็นบางอย่าง ของกระบวนการวางแผนไป เพราะว่าขาดความมั่นใจวังหรือขาดความรู้ นอกจากนี้ พวากษาไม่สามารถจะประเมินกลยุทธ์ต่างๆ ที่เป็นทางเลือก หรือเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดได้

3. ผู้บริหารทุกระดับขององค์การไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของการวางแผน ผู้บริหารระดับสูงต้องเริ่ม สนับสนุน และให้แนวทางกับความพยายามของ การวางแผนขององค์กรบุคคลที่ต้องดำเนินการตามแผนงานอย่างแท้จริง ควรจะมีบทบาทสำคัญในการจัดทำแผนงาน

*Ringbakk, "Why Planning Fails," pp. 16-24.

4. แผนกวังแผนได้รับมอบหมายความรับผิดชอบการวางแผน ผู้บังคับการ เกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการมอบหมายความรับผิดชอบของการวางแผนให้กับเจ้าหน้าที่หรือแผนกวังแผนเจ้าหน้าที่วางแผนจะทำงานหนัก เพื่อพัฒนาแผนงานที่มีความซับซ้อนและประสิทธิภาพจนเกินไปเพื่อเอาใจผู้บังคับบริหารระดับสูง เมื่อแผนงานถูกส่งไปยังผู้บังคับบริหารคนอื่นๆ ภายในองค์การ พวกรเข้าอาจจะไม่เต็มใจหรือไม่สามารถดำเนินการตามแผนงานดังกล่าวได้ ตามที่เคยกล่าวมาแล้วในบทก่อน เจ้าหน้าที่หรือแผนกวังแผนควรจะประสานกิจกรรมการวางแผนขององค์การ และให้ความช่วยเหลือกับผู้บังคับบริหารในการพัฒนาแผนงานของพวกรเข้าขึ้นมา เราไม่ควรจะมอบหมายความรับผิดชอบอย่างเดิมที่ให้กับเจ้าหน้าที่วางแผน สำหรับกระบวนการวางแผนทั้งหมด

5. ผู้บังคับบริหารขององค์การพิจารณาแผนงานระยะยาวว่าเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ผู้บังคับบริหารมักจะคิดว่าแผนกลยุทธ์เป็นสิ่งที่ไม่อาจจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ จนกว่าเป้าหมายของแผนกลยุทธ์จะประสบความสำเร็จ การวางแผนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บังคับบริหารต้องไม่รีอต่อการยกเลิกหรือการเปลี่ยนแปลงแผนงานที่ไม่มีประโยชน์ต่อไปอีก

ในระหว่างระยะเวลาของแผนงานใดๆ ก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนงานระยะยาว การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นทั้งภายในองค์การและสภาพแวดล้อมขององค์การ เช่น คู่แข่งขันอาจจะเข้ามาสู่ตลาดด้วยสินค้าใหม่ ที่มีผลกระทบต่อส่วนแบ่งของตลาดและกำไรขององค์การ ผู้บังคับบริหารต้องตื่นตัวเสมอต่อเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดหมายไว้ และทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนงานอย่างรวดเร็ว

6. ผู้บังคับบริหารเลือกระบบผิด บางครั้งระบบการวางแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง ประสบความล้มเหลวเพราเวว่าระบบการวางแผนไม่เหมาะสมกับบุคคลที่ใช้ระบบการวางแผนดังกล่าว ระบบบางระบบมักจะถูกออกแบบโดยที่ปรึกษาภายนอก มีความซับซ้อนและละเอียดมากจนเกินไป เช่น สมาชิกขององค์การอาจจะไม่มีเวลา เจ้าหน้าที่หรือทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประเมินและการประสานงาน สำหรับแผนงานที่มีความซับซ้อนได้

7. แผนงานที่ดีไม่ได้รับความเอาใจใส่จากผู้บังคับบริหาร เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ไม่มีโอกาสชนะการแข่งม้าได้ถ้ายังที่มีม้าพันธุ์ดี ถ้าหากว่าคนขึ้นม้าไม่ยอมขึ้nm้า ปอยครั้งที่ผู้บังคับบริหารทำการพัฒนาแผนงานขึ้นมา และภายหลังจากนั้นได้หันกลับไปสู่แบบของพฤติกรรมอย่างเก่า

8. ข้อมูลที่มีอยู่ไม่เพียงพอสำหรับการวางแผน ผู้บริหารมักจะประเมินความล้มเหลวในการวางแผนของพวากษา เพราะว่าพวากษาไม่ยอมรับว่าข้อมูลที่มีอยู่สำหรับพวากษา เช่น รายงานประจำเดือนถูกจัดทำขึ้นมาเพื่อความมุ่งหมายของการควบคุม ไม่มีประโยชน์ในการวางแผนเลย ข้อมูลต่างๆ ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงการกระทำการ แต่จะหน่วยงานย่อยขององค์การเท่านั้น แต่ต้องแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่างๆ ของคู่แข่งขัน และลักษณะอื่นๆ ของสภาพแวดล้อมภายนอกอีกด้วย

- กลยุทธ์และโครงสร้างขององค์การ
- กลยุทธ์และทักษะขององค์การ
- กลยุทธ์และการจัดสรรทรัพยากร
- กลยุทธ์และระบบบางวัสดุ
- กลยุทธ์และนโยบาย
- กลยุทธ์และคำนิยมร่วม
- กลยุทธ์และโครงสร้างขององค์การ
- กลยุทธ์และวัฒนธรรมขององค์การ

ความยุ่งยากของการดำเนินกลยุทธ์ไม่เพียงแต่จะเป็นความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์และการดำเนินงานแต่ละด้านขององค์การเท่านั้น แต่จะต้องสอดคล้องกับการดำเนินงานทุกด้านขององค์การพร้อมกันอีกด้วย ดังนั้นการดำเนินแผนกลยุทธ์จะบรรลุความสำเร็จได้ ต่อเมื่อความสอดคล้องเหล่านี้ถูกประสานเข้าด้วยกันโดยผู้บริหาร

การประเมินแผนกลยุทธ์

ความสำเร็จของแผนกลยุทธ์จะขึ้นอยู่กับการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารจะต้องตรวจสอบและแก้ไขผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อยู่เรื่อยๆ ไม่มีแผนกลยุทธ์ใดที่สามารถคาดคะเนแนวโน้มของสภาพแวดล้อมภายนอกได้ถูกต้องทั้งหมด เช่น การตอบสนองของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์ เครื่องซื้อขายเศรษฐกิจ และการตอบสนองของคู่แข่งขัน เป็นต้น ตลอดกระบวนการของการดำเนินแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารจะต้องรับร่วมข้อมูลจากทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและการดำเนินงานภายในตัวอย่าง เช่น การซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ของผู้บริโภคที่ค่อนข้างต่อไปในระยะแรกอาจจะทำให้ผู้บริหารต้องเปลี่ยนแปลงแผนการโฆษณาของพวากษา การซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ต่ำกว่าที่คาดคะเนไว้อาจจะเป็น เพราะว่า คุณภาพต่ำ ซึ่งอาจเนื่องจากผู้บริหารและคนงาน

ไม่คุ้นเคยกับการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ถ้าผลการดำเนินงานต่างกว่าที่คาดคะเนไว้ตามแผนกลยุทธ์ขององค์กรอย่างมากแล้ว ผู้บริหารขององค์กรอาจจะต้องประเมินแผนกลยุทธ์เดิมใหม่ แผนกลยุทธ์อาจจะถูกยกเลิกไปโดยสิ้นเชิงได้ แน่นอนนี้ย่อมจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางการเงินที่ค่อนข้างสูงแก่องค์กร

การกำหนดแผนกลยุทธ์

การกำหนดแผนกลยุทธ์ขององค์กรจะต้องอยู่บนฐานของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ การวิเคราะห์ดังกล่าวจะต้องมาก่อนการเลือกกลยุทธ์ขององค์กร การวิเคราะห์ SWOT จะเป็นเทคนิคดอย่างหนึ่งของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

การวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT จะหมายถึงการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และโอกาสและอุปสรรคของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร การวิเคราะห์ SWOT จะช่วยให้ผู้บริหารพัฒนาแผนกลยุทธ์ขององค์กรขึ้นมาบนฐานของข้อมูลที่รวมรวมได้จากการวิเคราะห์ SWOT องค์กรสามารถบรรลุความสำเร็จได้โดยใช้ประโยชน์จุดแข็งและโอกาสให้มากที่สุด และลดจุดอ่อนและอุปสรรคให้น้อยที่สุด ตารางข้างล่างนี้จะเป็นรายการคำถามที่สำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ SWOT ของผู้บริหาร

ภายหลังจากการวิเคราะห์ SWOT เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้บริหารสามารถประเมินฐานะที่เป็นอยู่ขององค์กรของพวากษาได้ ผู้บริหารสามารถเปรียบเทียบระหว่างโอกาสและอุปสรรคภายนอกและจุดแข็งและจุดอ่อนภายในขององค์กรได้

จุดแข็ง (Strengths)

จุดแข็งคือ ลักษณะภายในขององค์กร ที่เป็นข้อได้เปรียบเหนือคู่แข่งขัน จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถหรือทรัพยากรพิเศษ ที่ทำให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันภายในตลาดการมีวัตถุคิดที่มีคุณภาพสูง ความสามารถที่สามารถจัดการจัดการเงินที่ดี ภาพพจน์ที่เข้มแข็ง การเป็นเจ้าของสิทธิบัตรซึ่งทางการจัดจำหน่ายที่กว้างขวาง หรือผู้บริหารที่มีความสามารถสูง ล้วนแต่เป็นจุดแข็งที่องค์กรอาจเหนือกว่าคู่แข่งขัน

จุดอ่อน (Weaknesses)

จุดอ่อนคือ ลักษณะภัยในขององค์การ ที่เป็นข้อเสียเบรี่ยงแก่คู่แข่งขัน จุดอ่อนขององค์การอาจจะเป็นการขาดทักษะหรือทรัพยากรที่จำเป็น ภาพพจน์ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ดี การขยายลูกหนี้มากเกินไปเครื่องจักรที่ล้าสมัย ทำเลที่ตั้งของโรงงานไม่ดี หรือผู้บริหารมีความสามารถเชิงกลยุทธ์ไม่เพียงพอแล้วแต่เป็นจุดอ่อนขององค์การ

โอกาส (Opportunities)

โอกาสคือ ลักษณะภัยนอกขององค์การ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานขององค์การในขณะนี้หรือในอนาคต ลักษณะที่เอื้ออำนวยอาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ที่ทำให้องค์การมีความได้เปรียบทางการแข่งขัน จำนวนลูกค้าเพิ่มสูงขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องค์การและอื่นๆ เราควรจะพิจารณาโอกาสไม่เพียงแต่ในปัจจุบันเท่านั้น โอกาสระยะยาวที่จะสนับสนุนองค์การจะถูกพิจารณาด้วย

อุปสรรค (Threats)

อุปสรรคคือ ลักษณะภัยนอกขององค์การ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานขององค์การในขณะนี้หรือในอนาคต ลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยอาจจะเป็นของคู่แข่งขัน รายใหญ่เข้ามาภายในตลาด จำนวนของลูกค้าลดลง การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ขององค์การล้าสมัยไป หรือการออกกฎหมายที่จำกัดความสามารถการแข่งขันขององค์การ

ตาราง : คำภาระเพื่อการวิเคราะห์ SWOT

ภายใน	
จุดแข็ง	จุดอ่อน
ความสามารถพิเศษ?	ทีมงานเชิงกลยุทธ์ที่ไม่ชัดเจน?
ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม?	ฐานการแข่งขันที่แกร่ง?
ความสามารถทางการแบ่งปันที่ดี	เครื่องมือล้ำสมัย?
ผู้นำตลาดที่ถูกยอมรับ	การทำกำไรต่ำกว่ามาตรฐาน?
การประยุกต์จากขนาดของการดำเนินงาน?	ขาดความสามารถทางการบริหาร?
ผู้นำทางเทคโนโลยี	สายผลิตภัณฑ์แคบเกินไป?
ความได้เปรียบทางศักดิ์?	ภาพพจน์ทางตลาดอ่อนแอ?
ความสามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ	ความเสียเปรียบทางการแบ่งปัน?
การบริหารที่มีประสิทธิภาพ?	การวิจัยล้าหลัง?
อื่นๆ	

ภายนอก	
โอกาส	อุปสรรค
การเพิ่มกลุ่มลูกค้ามากขึ้น?	โอกาสการเข้ามาของคู่แข่งขันรายใหม่?
การเข้าไปสู่ส่วนของตลาดใหม่?	ยอดขายของผลิตภัณฑ์กดแทบทะลอนเพิ่มสูงขึ้น?
การขยายสายผลิตภัณฑ์ เพื่อตอบสนอง	การเจริญเติบโตของตลาดช้าลง?
ความต้องการของลูกค้าที่กว้างขึ้น?	นโยบายของรัฐบาลส่วนทางกัน?
การกระจายไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวพันกัน?	แรงกดดันทางการแบ่งปันเพิ่มสูงขึ้น?
การรวมธุรกิจตามแนวตั้ง?	อำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้จำหน่าย
ความพึงพอใจระหว่างคู่แข่งขัน?	วัสดุดีบเพิ่มสูงขึ้น?
การเจริญเติบโตของตลาดอย่างรวดเร็ว?	ความต้องการและนิยมองผู้ซื้อเปลี่ยนแปลงไป?
อื่นๆ	ลักษณะทางประชากรเปลี่ยนแปลงส่วนทางกัน?

ช่องที่ 1 ช่องที่ 1 จะเป็นการจับคู่ระหว่างโอกาสภายนอกและจุดแข็งภายใน ในขณะที่ความต้องการคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ไอบีเอ็มสามารถ ฉกเฉยโอกาสนี้ได้ด้วยจุดแข็งที่มีอยู่ ไอบีเอ็มจะมีความสามารถของการผลิตคอมพิวเตอร์ที่ดี และภาพพจน์ของการผลิตคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ

ช่องที่ 2 ช่องที่ 2 จะเป็นการจับคู่ระหว่างโอกาสภายนอกและจุดอ่อนภายใน องค์การไม่สามารถฉกเฉยโอกาสภายนอกได้เนื่องจากจุดอ่อนภายใน ผู้บริหารของ องค์การยอมรับว่าโอกาสจะมีอยู่แต่พวกเขายังขาดทักษะหรือทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อการ ฉกเฉยโอกาสนี้ คาดว่าความต้องการคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่เพิ่มสูงขึ้นอย่าง รวดเร็ว แต่พวกเขายังขาดทักษะและทรัพยากรที่จำเป็น

ช่องที่ 3 ช่องที่ 3 จะเป็นการจับคู่ระหว่างการคุกคามภายนอกและจุดอ่อน ภายใน รถยนต์ขนาดเล็กต่างประเทศที่ทะลักเข้ามาสู่ตลาดเมริกาในต้นปี 2523 จะเป็นการคุกคามที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อผู้ผลิตรถยนต์เมริกัน ไครส์เลอร์ คอร์ปอเรชั่น ต้องสูญเสียผลกำไรเป็นเวลาหลายปี เพราะว่าพวกเขายังขาดความสามารถและทรัพยากร เพื่อการผลิตการรถยนต์ขนาดเล็กที่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรถยนต์ต่างประเทศได้ ด้วยเหตุนี้ไครส์เลอร์เกือบจะต้องล้มละลายไป

ช่องที่ 4 ช่องที่ 4 จะเป็นการจับคู่ระหว่างการคุกคามภายนอกและจุดแข็ง ภายในยิลเลตต์คือผู้นำทางการผลิตและการจัดจำหน่ายมีดโกนหนวด นีคิอุจุดแข็งของ บริษัท แต่การนำมีดโกนหนวดพลาสติกออกจากสู่ตลาดโดยบิด ทำให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงต่อยิลเลตต์ เมื่อผู้บริโภคหันไปซื้อผลิตภัณฑ์ที่ราคาถูกกว่า

รูปที่ 3 จะแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์สืบอย่างเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ SWOT การวิเคราะห์ SWOT จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนกลยุทธ์หลักด้าน ประการแรก การวิเคราะห์ SWOT จะให้กรอบข่ายที่มีเหตุผล เพื่อการประเมินฐานะ ปัจจุบันและอนาคตขององค์การแก่ผู้บริหาร ประการที่สองผู้บริหารสามารถกำหนด กลยุทธ์ทางเลือกขององค์การที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของพวกเขากثيرที่สุด บนฐาน ของการประเมิน SWOT ได้ ประการที่สามการวิเคราะห์ SWOT เป็นระยะจะช่วยให้ ผู้บริหารรู้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายในของ องค์กรอยู่ตลอดเวลา

โอกาสภายนอก

ช่องที่ 2	ช่องที่ 1
จุดอ่อนภายใน	จุดแข็งภายใน
ช่องที่ 3	ช่องที่ 4
อุปสรรคภายนอก	

รูปที่ 3 ตารางการวิเคราะห์ SWOT

การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์

การวางแผนกลยุทธ์จะเป็นฐานของการถ่ายทอดเป้าหมายระยะยาวให้เป็นเป้าหมายระยะสั้นขององค์การ

การวิเคราะห์ SWOT จะช่วยผู้บริหารกำหนดสิ่งที่องค์กรสามารถบรรลุความสำเร็จได้ภายในระยะหนึ่ง การเพิ่มส่วนแบ่งตลาดของบริษัทจาก 20% เป็น 50% อาจจะเป็นที่ต้องการอย่างมาก แต่เป็นไปไม่ได้ถ้าบริษัทถูกคุกคามจากภายนอก เช่น บริษัทขนาดใหญ่หลายแห่งได้เข้ามาสูบตลาด การเพิ่มกำลังการผลิต 30% อาจจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าจุดอ่อนภายในคือ อัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินในปัจจุบันสูงอยู่ ภายในสถานการณ์บางอย่างนักวางแผนกลยุทธ์อาจจะค้นพบการคุกคามจากภายนอกและจุดอ่อนภายในหลายอย่าง (ช่องที่ 3) องค์กรอาจต้องประเมินภารกิจของพวากษาเสียใหม่

